

9—12. 8) Lues psoriasiformis extragenitalis. Turpat. Lpp. 51—54. 9) Ulcus gangroenosum penis acutum. Turpat. Lpp. 54—56. 10) Toxicodermia. Turpat. Lpp. 57—59. Ar slimnieku dēmonstrācijām. 11) Pitriasis rosea. Cibert. Turpat. Lpp. 120—123. Ar slimnieku dēmonstrācijām. 12) Vitiligo. Отчетъ о дѣятельности русск. врачей. 1907. 13) Два случая dermatitis nodularis necrotica (Torck). Turpat, 1910. g. 14) О леченіи сифилиса сальварсаномъ. Turpat 1911. g. 15) Psoriasis vulgaris artificialis. Военно-медиц. Вѣст. 1913. g. 16) Ulcus gangroenosum glandis penis. Turpat. 17) Gummata palpebrae inferioris dextrae. Turpat. 18) Lauļiba un dzimuma slimības. 1920. g. 19) Dzimuma (venerisko) slimību nozīme un to iespāids uz Latvijas nākotni. Acta Universitatis Latviensis. II. 1922. g. ar 11 tabulām un 5 liknēm. 20) Dzimuma dzīve. Manuskripts 97 lpp. 21) Alkohols un veneriskās slimības. Sievieta. Nr. 3. 1924. g. 22) Bez tam Sņikeris sarakstījis vairāk populāru zinātnisku brošūru, kā: a) Lipīgas slimības 1915. g., 32 lpp. b) Karš un veneriskās slimības 1917. g., 31 lpp. c) Kā izsargāties no veneriskām slimībām. 1923. g., 68 lpp. d) Veneriskās slimības un lauļiba.

114. **Profesors Mārtiņš Zīle** dzimis 1863. gadā Alojā, apmeklējis Valkas draudzes skolu, pēc tam Valkas apriņķa skolu; 1878. g. iestājies Tērbatas valsts ģimnasijā, kuŗu beidzis 1882. gadā; tanī pašā gadā no jūnija līdz novembrim bijis par mājskolotāju Krimā (Aluštā). 1883. g. jānvāri Zīle iestājies Tērbatas Ūniversitātes medicīnas fakultātē, kuŗu beidzis 1888. gada maija mēnesī. Pēc tam viņš strādājis dažādās klīnikās Vīnē un Berlīnē, 1889. g. 29. aprīlī (11. maijā) prōmovēts Tērbatā par doctor medicinae. Līdz 1889. g. novembrim Zīle bijis par asistentu voluntāru Pēterpīlī, bērnu slimnīcā; no 1890.—1892. g. par praktisku ārstu Vīlandē. 1892. g. rudenī viņš nodarbojies Berlīnes klīnikās, pēc tam pārcēlies uz Maskavu par praktisku ārstu, bet saslimšanas dēļ ar kronisku plaušu kaiti drīzumā spiests atstāt Maskavu un doties uz dienvidiem, Jaltu, kur nodzīvojis līdz 1896. g. No 1896.—1897. g. Zīle bijis par kara ārstu Sevastopolē; 1898. g. pārgājis uz pastāvīgu dzīvi Odesā, kur uzturējies līdz 1922. g.; no 1899.—1903. g. iejēmis prōsektora vietu Odesas evaņģeliskā hospitālā; no 1900—1906. g. bijis par skolas ārstu pie Svētā Pāvila reālskolas Odesā; no 1902.

līdz 1908. g. strādājis eksperimentāli Odesas medicīnas fakultātes fizioloģiskā institūtā pie prof. Verīgas; no 1905.—1918. g. bijis tās pašas fakultātes privātdocents speciālā patoloģijā un terijijā; no 1914.—1918. g. iejēmis farmakoloģijas katedru pie Odesas Augstākiem Sieviešu Medicīnas kursiem. 1918. gada maija mēnesī Zile ievēlēts par medicīnas fakultātes vispārējās terapijas katedras vadītāju kā štata docents; 1920. g. ievēlēts par II. diagnōstiskas klīnikas vadītāju kā profesors; 1921. g. ievēlēts par Latvijas Ūniversitātes medicīnas fakultātes profesoru iekšējās slimībās. Sākot no 1922. g. aprīļa mēneša viņš ir Latvijas Ūniversitātes terapeutiskās fakultātes klīnikas direktors. No 1923.—1925. gadam Zile bijis par medicīnas fakultātes dekānu; no 1923. gada līdz šim — par Latvijas Tūberkulōses Apkarošanas Biedrības priekšnieku; 1927. un 1928. gadā ievēlēts par Latvijas Ūniversitātes rektoru. 1927. gada 16. septembrī Zile ievēlēts par Upsalas medicīnas fakultātes Dr. med. honoris causa.

Iespējamie darbi: 1) Zur Statistik der Rectumcarcinome. Dissert. Dorpat, 1889. 2) Zur Theorie und rationellen Behandlung des Asthma. St. Peterburger Med. Wochenschrift Nr. 44, 1897. 3) Къ вопросу о разрывѣ матки. Микроскопическая часть д-ра М. Зиле, клинич. часть д-ра Томсона. Журн. Акушерства и женскихъ болѣзней т. XIV, 1900. 4) Zur Pathologie und Theorie der Migräne. Wien. Klinische Wochenschrift. 1901. Nr. 13. 5) a) Къ патологии и терапіи астмы. Русск. Архивъ патол., клин. мед. и бактериол., 1902. b) Zur Pathologie und Therapie des Asthma. Wien. Klin. Woch. 1903, Nr. 4. 6) a) Опытъ функциональнаго діагноза артеріосклероза и дифференціального діагноза грулной жабы. Одесса, Экономическая типографія, 1903 года. Монографія. b) Beiträge zu einer funktionellen Diagnose der Arteriosklerose und zur Differentialdiagnose der Angina pectoris. Wien. Klin. Woch. 1904, Nr. 14. 7) Über Zwerchfelllähmung nach Ammoniakinhalaion. Zentralblatt für Physiologie, 1903, H. 3. 8) a) Экспериментальныя изслѣдованія по вопросу о физиологій грудного отдѣла блуждающаго нерва въ связи съ вопросомъ объ остромъ вздуги легкихъ. Русск. Врачъ, 1903, № 32. b) Experimenteller Beitrag zur Physiologie des Brustvagus, nebst Bemerkungen über akute Lungenblähung. Wien. Klin.

Woch. 1903, Nr. 43. 9) Experimentelle Studien über den Alveolardruck der Lungen und über den Druck im Pleuraraum. Mit 9 Curvenbildern. Archiv für Anatomie und Physiologie. Abth. Suppl. 1905. 10) Обь основныхъ направлєніяхъ врачебнаго мышлєнія. Р. Врачъ, 1907, № 1. 11) Experimentelle Untersuchungen über Veränderungen des Lungenvolumens und der Lungencapacität bei Reizung der Nasenschleimhaut. Arch. für Anat. und Phys. Suppl. 1906. Mit 5 Curvenbildern. 12) Über den Einfluss von Dünndarm und Ischiadicusreizung auf die Luft- und Blutcapacität der Lungen. Mit 4 Curvenbildern. Arch. f. Anat. und Physiol. Suppl. 1907. 13) Нейрогенная dissociация желудочковъ сердца (Dissociatio ventriculorum cordis neurogenetica) и ея клиническое значєніє. Русское Время. 1908. № 30. 14) Experimentelles und Kritisches zur Lehre von der „Lungenschwellung und Lungenstarrheit“ (v. Basch-Grossmann). Zeitschrift für Klin. Med., 1908. Bd. 66. 1. u. 2. Heft. Mit 2 Curventafeln. 15) Къ ученію обь усиленіи (акцентуации) діастолическаго звука. Русск. Врачъ, 1909. № 48. 16) Къ вопросу о механизмѣ вздутія легкихъ. Русск. Врачъ, 1911. № 21. 17) Повседневный уходъ за внутренними органами. Руководство къ личной гигиенѣ, къ укрѣпленію и сохраненію здоровья. Монографія, 115 стр. съ 23 рисунками. Одесса, 1918 г. Šis darbs Viskrievijas higiainas izstādē izpelnījis godalgu. 18) Законы здоровья и уходъ за тѣломъ. Рѣчь, произнесенная на торжественномъ годовичномъ засѣданіи Общ. Русск. Врачей при Одесскомъ Университетѣ, 8-го апрѣля 1914 г. Практич. Врачъ, 1915. № 43—44, 45—46 и 48—49. 19) Аппаратъ для гиперэмизации легкаго. Изобрѣтеніє приватъ-доцента д-ра медицины М. Зиле. Докладъ въ Обществѣ Русскихъ Врачей, 1914 г. 20) О сущности „Общей Терапіи“. Вступительная лекція, 1918 г. Манускриптъ. 21) Par slimības klīnisko jēgumu. Kas ir slimība? Iestāju lekcija pie Latvijas Universitātes Terapeutiskās Fakultātes Klīnikas pārņemšanas, 1922. g. 30. aprīlī. Latvijas Ārstu Žurnāls. 1923. g. 1. burtn. 22) Tūberkulōses terapijas pamata jēdzieni. Tūberkulōses Apgaŗošanas Biedrības raksti, 1923. g. 23) Par miršanas un nemirstības problēmēm no ārsta viedokļa. Akadēmiskā runa, noturēta 1924. g. 28. septembrī Latvijas Universitātes 5 gadu pastāvēšanas dienā. Izglītības Ministrijas Mēnešraksts. 1924. g., 11. burtn. 24) Slimība un higiēnēse. Korrelācijas patoloģija un korrelācijas terapija. Atklāšanas runa I. Latvijas ārstu un zobārstu kongresā, 1925. g. 11. sep-

tembrī. Iespiests minētā kongresa darbos. b) Krankheit und Hygiogenese; Korrelationspathologie und Korrelationstherapie. Wien. Med. Woch. 1926. Nr. 46 und 1927. Nr. 2, 3, 4, 5. 25) a) Aforismi par tūberkulīnterapiju. I. Latvijas ārstu un zobārstu kongresa darbi, septembrī 1925. b) Aphorismen über Tuberkulintherapie. Wien. med. Woch. 1927, Nr. 5. 26) a) Par diastoliskā sirdsstoņa akcentuācijas cēloņiem. (I. Latv. ārstu un zobārstu kongresa darbi, sept. 1925.) b) Über die Ursachen der Akzentuation des diastolischen Herztones. Wien. Klin. Woch. 1926, Nr. 9. 27) Kausālitate un finālitate zinātnē un dzīvē. Akadēmiskā rektora runa Latvijas Universitātes gada aktā 1927. g. 28. sept. Latvijas Universitātes raksti XVII. 1927. 28) Prof. Zīle un asist. Dr. Rudzītis: Untersuchungen über den Einfluss einiger gas- und dampfförmiger Mittel auf den menschlichen Organismus. Wien. Klin. Woch. 1928, Nr. 10.

B. Docenti.

1. **Vecākais docents Kārlis Barons** dzimis Pēterpili 1865. g. 30. septembrī (v. st.) un turpat 1884. gadā beidzis ģimnasiju; pēc tam iestājies Maskavas Universitātē, kur dabaszinātņu kursu pabeidzis 1888. gadā un medicīnas fakultāti 1891. gadā. No 1892. gada viņš nodarbojies Rīgā par brīvpraktizētāju ārstu, tad par dzelzsceļa ārstu; lielajā karā bijis pie otrās šķiras hospitāļa papriekšu par vecāko ordinātoru, tad par konsultantu un beidzot par hospitāļa galvenā ārsta palīgu. 1917. gadā Barons pārcēlies uz Rīgu par latviešu strēlnieku II. brigādes lazaretis galveno ārstu. Latvijas valsts dienestā viņš bijis par veselības departamenta direktoru, tad par Latvijas dzelzsceļu galveno ārstu. Būdam brīvpraktizētājs ārsts, Barons interesējies par zobārstniecību no 1893. g., papildinājies šīnī speciālitātē Berlīnē pie prof. Junga; no 1900. gada, ar mazu pārtraukumu, bijis par lektoru Rīgas zobārstu skolā līdz kara sākumam. No 1922. gada Barons skaitās par Latvijas Universitātes vecāko docentu pie Zobārstniecības Institūta. Sarakstījis populārus rakstus par dabas zinātnēm un medicīnas jautājumiem: Austrumā, Dienas Lapā, Mājas Vieša Mēnešrakstā, Dzelzceļniekā. Zinātniski raksti par medicīnas jautājumiem iespiesti Rīgas krievu ārstu